

Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth), det er virkelig det, at de have brugt ulovlige Garn, det er deri Staden ligger. Lad os faae det høvdet, at der ikke maa bruges Andet end fuldt lovlige Garn, saa tror jeg, at vi meget godt kunne give Fiskeriet frit i alle de omkring de danske Der liggende Fjorde og Bunde, uden at det er til Skade i Almindelighed. Hovedbetingelsen er, at Garnet er lovligt, saa kunne vi vistnok uden Skade give Fiskeriet fri og give det fri for Alle, det er i det Mindste min bestemte Mening. Jeg skal slutte med at omtale §§ 52 og 53, som omhandle Straffebestemmelserne; det forekommer mig at være lovlig store Straffebestemmelser, der ere fastsatte her. Der er fastsat Mulkt fra 10 til 400 Kr. og ydermere Redskabernes Konfiskation. Jeg tror, at det er uheldigt, det er ikke sjældent, at en Del af et kostbart Redskab f. Ex. et Vaad kan findes at være ulovligt; selv om det ikke var det fra Begyndelsen af, kan det f. Ex. ved Indkrympning, ved Løring af Garnet blive ulovligt. Om f. Ex. Yderenden, som kaldes Hovenden, skulde findes at være ulovlig, og hele Vaadet saa skulde konfiskeres, vilde dette være urigtigt og Synd mod de fattige Fiskere, og jeg haaber derfor, at Straffebestemmelserne kunne formildes og blive noget lignende, vi haae i vore tidligere Straffebestemmelser. Alene 10 Kr., som er den mindste Straf, kan mange Gange være ret søleligt for fattige Fiskere, og desværre haave vi mange Exempler paa, at smaa Mulktier indtil 2 Kr. haave de maattet affone med Fængsel. Jeg finder det derfor uheldigt, at Straffebestemmelserne skulle være saa store som i Lovforslaget nævnt for en Del af Befolkningen, for hvilken langt mindre Mulktier og Straffebestemmelser i og for sig ere ret sølelige. Jeg skal dermed slutte for denne Gang, idet jeg haaber, at Lovforslaget maa faae de Ændringer, som ere antydede haade af mig og flere andre Talere. Til Slutning udtaler jeg Haabet om, at nærværende Lovforslag maa komme til nærmere Drøftelse i et Udvalg, for at erholde den rette Harmoni, og indkomme som Lov i en saadan Skikkelse, at Lovgivningsmagten kunde blive fri for yderligere Forandringer i en længere Mærætte paa dette Omraade.

Bouloffte: Det er kun to Bemærkninger, jeg har at gjøre; den ene angaar de Udtalelser, der ere fremkomne her angaaende § 5, og den anden angaar et Punkt, som ikke findes i Lovforslaget. Jeg maa imidlertid ved det første Punkt strax gjøre den Bekjendelse, at jeg ikke er selv fiskerihyndig, hverken theoretisk eller praktisk, saa at mine Udtalelser her kun ere en Omfkrivning af Andres Ord, af Udtalelser fra Fiskere, som ikke her kunne komme til Orde. Ved at høre alle de Udtalelser, som ere komne fra samtlige ærede Talere, har det forekommet mig, at de ville

**

tillade Brugen af Vaadfiskeri paa aaben Kyst, men Lovforslagets § 5 forbyder dette. Jeg har som sagt ikke Kundskab om, hvorvidt dette er skadeligt for Fiskeeynglen eller ikke; men en Del Fiskere haave her andraget paa, at disse Vaad maatte blive forbudte. Om det er i Overensstemmelse hermed eller af andre Grunde, at den ærede Minister har foreslaaet § 5, veed jeg ikke; men Fiskerne paa den Egn, hvor jeg hører hjemme, haave gjentagne Gange andraget paa, at disse Vaad i det Hele maatte blive forbudte, og jeg vil foreløbig, indtil jeg faar en anden Overbevisning, slutte mig til disse Udtalelser. — Den anden Bemærkning angaar et Emne, som ikke findes omtalt i Lovforslaget, men som der her var Tale om i den overordentlige Samling i Forsommeren. Det er jo bekjendt, at Fiskerne paa mange Steder haave uheldige Vilkaar at leve under, idet de ikke haave Eiendom ved Havet og ikke kunne komme til Havet, naar Jordbrugerne ville anvende deres strenge Net og forbyde det. I den Anledning var her jo som bekjendt i Sommer indgivet et Andragende, der bad Rigsdagen om at medvirke til at skaffe Fiskerne i alt Fald Afgang til Havet. Den ærede Minister lovede at tage dette nøie under Overveelse, og flere ærede Medlemmer i Thinget udtalte sig til Gunst for Andragendet; men hverken i Lovforslaget eller i den ærede Ministers Udtalelse ved Sagens Forelæggelse indeholdes der et Ord om denne Sag, og dog er det aabenbart, at Spørgsmaalet er saa vigtigt, at det ikke bør udelades her. Hvad nytter det os, at vi haave dygtige Mænd til Fiskere, naar de ikke kunne komme til Havet. Der er maasse paa enkelte Steder offentlige Veie, der løbe lige ned til Havet; men der er ikke Plads til Fiskernes Vaade eller til at tørre deres Redskaber; de kunne altsaa paa ingen Maade benytte denne Afgang, og der gives dem ingen anden, naar de ikke ere Eiendomsbesiddere. Det forekommer mig, at ved en Lov som denne bør og kunne vi tage et skjønsonst Hensyn til denne store Mangel. Jeg veed vel, at det er et tilbent Spørgsmaal at røre ved — det er Eiendomsretten, der her røres ved — men disse Mænd i Grenaaegnen, som kom med et Andragende, forlangte ikke denne Net gratis, men kun imod Godtgjørelse eller Skadeserstatning. Kysten er paa mange Steder saaledes bestaaffet, at der ikke kan gjøres Skade for nogen eneste Plou, naar Terrainet mellem Grundeieendommen og Bandet benyttes. Men Fiskerne haave ingen Net, og det forekommer mig, at der burde skaffes dem en Afgang. Jeg fremkommer med denne Udtalelse for at heneede det eventuelle Udvalgs Opmarksomhed paa, om der ikke kan gjøres Noget ved denne Sag.

Talber: Et Par tidligere ærede Talere haave fremhævet Vigtigheden af, at der i selve Lovforslaget træffes nærmere Bestemmelse om,